

University of Madras.

B. A. Examination.

PATHTHUPPATTU (MULLA)

20289

NACHCHINARKIN

EXPLANATION

SHAIYAR,

PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.

PRINTED AT THE PRESIDENCY PRESS.

437, Arumulla Street, Madras.

1910.

Price 2 annas.

சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரால் 1911-ம் ஸூத்து பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக நியமிக்கப்பட்ட முல்லைப் பாட்டையும் அதை அறிந்துகொள்ளுதற்கு இன்றியமையாத மதுரை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ருரையையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி, மாணாக்கர்களுக்கு அவை விளங்கும்வண்ணம் நூதனமாக எளிய நடையில் எழுதிய குறிப்புக்களையும் உரியவிடங்களிற் சேர்த்துப் பதிப்பிக்க வானேன்.

முல்லைப்பாட்டென்பது கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவரான நப்பூதனார் பாடியது; இது நேரிசை ஆசிரியர்பா; ௧௦௬-அடிகளையுடையது; பகைமேற்சென்ற தலைவன் வருமளவும் தலைவி பொறுத்துக்கொண்டிருந்தவிடத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோர்கள் தம்முட் கூறியதாக இயற்றப்பெற்றது.

இந்நூலில், தனித்திருக்கும் தலைவியின் இயல்பும் கார்காலத்தின் இயற்கையும் படைவீட்டிற் பகைவர் அடைந்த வருத்த மிகுதியும் தலைவனது வீரமுதலியவைகளும் பண்டைக்காலச் செய்திகள் பலவும் முிகச்செவ்வையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல், உரையாசிரியர் பலருரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது; பல நூலாசிரியர்கள் இதிலுள்ள வாக்கியங்களைத் தாம்பற்றும் நூல்களுள் ஆங்காங்கு அமைத்து அழகுபடுத்தியிருக்கின்றனர்; “முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவும்” என்பது விதியன்றோ.

இதிலுள்ள விஷயம் ஒவ்வொன்றும் யாவரும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அனுபவமாக உள்ளதாதலின், இந்நூல் படிப்பவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கு மென்பது சீட்டுமலே விளங்கும்; செயற்கையழகிலும் இயற்கையழகு சிறந்த தென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

விளங்க எழுதவேண்டியவைகளைப் பலகாரணங்களால் நான் எழுதாதிருத்தல் கூடும்; கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து கலாசாலைகளில் தமிழ்ப்பண்டிதர்களாக வீற்றிருக்கும் விவேகிகள் அக்குற்றத்தைப் பொறுத்து மாணாக்கர்களுக்கு உரிய விஷயங்களைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,

சென்னை }
20—9—10.

வே. சாமிநாதையன்.

நூல்.

முல்லைப்பாட்டென்பது, நக்கீரனார் முதலிய சங்கப்புவர்கள்
னியற்றிய பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாவது. பத்துப்பாட்டுக்கள் இன்ன
வை யென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவாறுணர்க;—

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவீனிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

அவற்றுள்,—

முதலாவது திருமுருகாற்றுப்படை ௯௧௭-அடிகளையுடையது; முருகக்
கடவுண்மீது மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது; இதில்
முருகக்கடவுளுடைய ஸ்தலங்களுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலை
வாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம், குன்று
தோறூடல், பழமுதிர்ச்சோலை யென்னும் ஆறுபடைவீடுகளும், அவற்றில் அவர்
எழுந்தருளியிருக்கும் விதமும் முறையே கிரம்பப் பாராட்டிக்கூறப்படும்.

இரண்டாவது பொருநராற்றுப்படை ௨௪௮-அடிகளையுடையது; இளஞ்
சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளவனை முடத்தாமக்கண்
னையார் பாடியது; இதில் கரிகாற்பெருவளவன் கொடையும் அவன்வீரமும்
அவனுண்ட சோழநாட்டின் வளமும் காவிரியின் சிறப்பும் நன்றாகக்
கூறப்படும்.

மூன்றாவது சிறுபாணற்றுப்படை ௨௬௬-அடிகளையுடையது; ஏறமா
காட்டு நல்லியக்கோட நென்பவனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்த
னார் பாடியது; இதில் நல்லியக்கோடனது வண்மையும் அவனுடைய நகரங்
களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலியவற்றி னியல்பும், அவற்றி
லிருந்த மாந்தர்களது நற்குண நற்செய்கைகளும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்
கற்றடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூ ரென்னு மூன்று
நகரங்களி னிலைமையும், பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரி யென்
னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்னஇன்ன கொடையாற் பெயர்பெற்றார்க
ளென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது பெரும்பாணற்றுப்படை ௫௦௦ - அடிகளையுடையது;
தாஞ்சி நகரத்திருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்
திரங்கண்ணனார் பாடியது; இதில் அவனது வண்மையும், தொண்டைநாட்
டிலேயுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைவளங்களும், அவற்றில்வாழும் மாந்தரு
டைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியனவும், காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பும்,
திருமாவின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய திருவேலிகா வென்பதும்
கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு. இதன் வரலாற்றை முகவுரையிற் காண்க.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி எஅஉ - அடிகளையுடையது; தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித் தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது; இதில் பாண்டி நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களும், மதுரையம்பதியி னழகும், அப்பா ண்டிபனது வீரமுதலியனவும், சேரராசனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அக் காலத்திருந்த பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமையும், அருச்சுனனுக்குக் கண் ணன் உபதேசித்த பகவத்கீதையின் மேம்பாடும், இன்னும் பலவும் கூறப் பட்டுள்ளன.

ஏழாவது நேடுநல்வாடை கஅஅ - அடிகளையுடையது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நகிகீரனார் பாடியது; இதில் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங் களாகிய கூதிர்க்காலத்தினியல்பும் தனித்திருந்த தலைவியது வருத்தமிகுதியும் படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணமும் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எட்டாவது துறிகீசிப்பாட்டு உஅக - அடிகளையுடையது; ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது; இதில் மலைவளங் களும், இல்லறமுறைமையும், தலைவனும் தலைவியும் தம்முள்ளவைக்கத்தகு மன்புடைமையும், ஈழபின் இன்றியமையாமையும், பல மலர்விசேடங்களும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; இது பெருங்குறிஞ்சி யென்றும் பெயர் பெறும்.

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை ஁0க - அடிகளையுடையது; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது. இதற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்சிறப்பும், சோழநாட்டின்வளமும் காவிரிநதி பயன் படுதலும், அச்சோழனுடைய பராக்கிரமமும், அவனுடைய செங்கோலின் மேன்மையும் நிரம்ப விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலைக்கேட்டு அச் சோழன் கடியலுருகுத்திரங்கண்ணனார்க்குப் பதினாறுவகையும் பொன் பரி சளித்தர னென்று கலங்கித்துப்பரணியாற் நெரிகின்றது.

பத்தாவது மலைபடுகடாம் ௫௮௩ - அடிகளையுடையது; பல்சூன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனை இரணியமுட் டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கோளசிகனார் பாடியது; இதில் அவனுர்க் குச்செல்லும் வழியினியல்பும், அவ்வல்லிடத்துக்கிடைக்கும் உணவின் வகை களும் அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களும், அவனது வள்ளன்மை யும், ஆற்றலும், அவனது சுற்றத்தினொழுக்கங்களும், அவனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அவனது நவீர மென்னும் மலையில் காரியுண்டிக்கடவு ளென்னும் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையும், அவனு டைய முனிவோர்களின் பெருமையும், அவனுரின்னியல்பும், அவனது சேயா நேன்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களும் விளங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது கூத்தாராற்றுப்படை யெனவும் பெயர்பெறும்.

நூலாசிரியர்.

முல்லைப்பாட்டை இயற்றிய நப்பூதனாரென்பவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; இவருடைய ஷூர் காவிரிப்பூம்பட்டினம்; இவருடைய தந்தையார் பொன்வாணிகனார்; இதனால் இவரை வணிகரென்று கினைத்தற்கிடமுண்டு. 'ந' என்பது சிறப்புப்பொருளை யுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்; முதலில் இவர் 'பூதனார்' என்னும் பெயரையுடையவராக இருந்து இந்நூலை இயற்றியகாரணம்பற்றிப் பின்பு நப்பூதனாரென்று வழங்கப்பட்டாரென்று தெரிகிறது. நப் பாலத்தனார், நக்கீரனார், நச்செள்ளையார் என்னும் பெயர்களிலும் 'ந' என்பது இப்படி விரவியிருத்தல் காண்க; சிந்தாமணி, கோவிந் தையாரிலம்பகம், எச-ம் செய்யுளுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினி யர், 'நப்பின்னை' என்பதைக்குறித்து எழுதியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும்; எட்டுத்தொகை முதலியவற்றில் இவரியற்றியதாக இதுவரையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால், பூதனாரென்னும் பெயரினரொருவர், நற்றிணை, ௨௯ - வது செய்யுளியற்றியதாகத் தெரிகின்றது; அப்பெயரினரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் தெரியவில்லை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர்வரலாறு.

—♦—

விருத்தம்.

எவனால வாயிடைவந் தமுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னே.

இம்முல்லைப்பாட்டின் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டி வளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லா நூல்களிலும் அதிபாண்டித்தியமுடையவர். இவரது சமயம் சைவமே. இவர் இன்னராதல், “வண்டியிர் சோலை மதுரா புரிதனி, வெண்டிசை விளங்க வந்த வாசநன், பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச, னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மையாளன்” என்னும் உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய ‘திருச்சிற்றம்பலம்’, ‘பெரும்பற்றப்புலியூர்’ என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் எழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில் ‘ஒரெழுத் தொருமொழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்த நூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் திருவுலாப்புறம் முதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பலவிடங்களில் இலக்கிய விலக்கணப் பொருள்களுக்கேயன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கொள்கள் எடுத்து ஆண்டுள்ளதனாலும், அங்ஙனம் மேற்கொள் கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், சேவகசிந்தாமணியில், நாமகளிலம்பகத்தில், ‘மேகம் மீன்ற’ என்னும், ஈஈஈ-ம் செய்யுளில், ‘போகம்மீன்ற புண்ணியன்’ என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படையுரையிற்காட்டிய சில நயங்களாலும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும் இவரது சைவ சமயாபிமானம் என்குவெளியாம்.

நச்சினூர்க்கினியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டினுள் மற்றநூல்களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கவித்தொகைக்கும் குறுத்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரை

செய்தருளினர். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர் ; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவையாருரை பேராசிரியராற் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும், அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டில.

சேவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினூர்க்கினியர் முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமை கண்டு, “ அறவர்தந் தூலு மறிந்துணர்வு பற்றி, மறுவரவு மாறான நீக்கி-மறுவரவின், மாசா ரியனாய் மறு தலைச்சொன் மாற்றுதலே, யாசா ரியன தமைவு” (ஏலாதி, எசு) என்றபடி, பின்பு ஆருகத்தூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்டவே, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்களென்று சைனர் கூறுகின்றனர். இது ஷை சிந்தாமணி யுரையையும் தொல்காப்பியம் நச்சினூர்க்கினியத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூல்களுள் இதிகாசம் விளங்கியவை வருமாறு:—

1. அகத்தியம்	18. காரைக்காற்பேயார்பாடல்
2. அகநானூறு (நெடுந்தொகை)	19. குணநாற்பது
3. அணியியல்	20. குறிஞ்சிப்பாட்டு
4. அவியம்	21. குறுந்தொகை
5. ஆசாரக்கோவை	22. கூத்தநூல்
6. இராமாயண வெண்பா	23. கைந்நிலை
7. இறையனாகப்பொருள்	24. கொன்றைவேந்தன்
8. ஏலாதி	
9. ஐங்குறுநூறு	25. சிலப்பதிகாரம்
10. ஐந்திணையெழுபது	26. சிறுகாக்கைபாடினியம்
11. ஐந்திணையம்பது	27. சிறுசூரீஇயுரை
12. ஔவையார்பாடல்	28. சிறுபஞ்சமூலம்
13. கடகண்டு	29. சிறுபாணாற்றுப்படை
14. கலித்தொகை	30. சினேந்திரமலை
15. களவழிநாற்பது	31. சேவகசிந்தாமணி
16. காக்கைபாடினியம்	32. தகடேயாத்திரை
17. கார்காற்பது	33. தந்திரவாக்கியம்

34. திணைமாலையுற்றைம்பது
35. திணைமொழியைம்பது
36. திரிகடுகம்
37. திருக்குறள்
38. திருக்கோவையார்
39. திருப்பாட்டு
40. திருமுருகாற்றுப்படை
41. திருவாசகம்
42. திருவாய்மொழி
43. திருவுலாப்புறம்
44. தொல்காப்பியம்
45. நற்றிணைநானூறு
46. நாடகநூல்
47. நாலடியார்
48. நெடுநல்வாடை
49. பட்டினப்பாலை
50. பதிற்றுப்பத்து
51. பரிபாடல்
52. பல்காப்பியம்
53. பல்காயம்
54. பழமொழி
55. பன்னிருபடலம்
56. பாரதவெண்பா
57. புறநானூறு
58. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
59. பூதத்தாரவையடக்கு
60. பூதபுராணம்
61. பெருங்கதை
62. பெரும்பாணாற்றுப்படை
63. பெரும்பொருள்விளக்கம்
64. பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி
65. பொருநராற்றுப்படை
66. மணிமேகலை
67. மதுரைக்காஞ்சி
68. மலைபடுகடாம்
69. மாபுராணம்
70. முத்தொள்ளாயிரம்
71. முதுமொழிக்காஞ்சி
72. முல்லைப்பாட்டு
73. மூதுரை
74. மோதிரப்பாட்டு
75. யாப்பருங்கலம்
76. யாழ்நூல்
77. வசைக்கடம்
78. வசைக்கூத்து
79. வளையாபதி
80. விளக்கத்தார்கூத்து

இன்னும் விளங்காத நூல்கள் பல.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் பல உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்குவிளக்கிப்போகின்றமையின், இவரை வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவராகச் சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருந்தவின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது.

அமிழ்தினுமினிய தழிழ்மடவரல்செய் அருந்தவத்தின் பெரும்பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

“பாரததொல்காப்பியமும்”, “தொல்காப்பியத்தில்”, “பாற்கடல் போல”, “பச்சைமால்” என இவருடைய மேம்பாட்டைப் பாராட்டி அக்காலத்துள்ள ஆன்றோரார் செய்யப்பட்ட நான்குசெய்யுட்கள் உரைச் சிறப்புப் பாயிரங்களாக வழங்குகின்றன.

முல்வஸப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பணிக்கடல் பருகி வலனேர்பு
- ௫ கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிவி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
- ௧௦ யரும்பவி மூலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
ஹுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
- ௧௫ கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
- ௨௦ வருத மலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
- ௨௫ சேனாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

- ௩௦ கவனை முற்றங் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்வினை யின்குள குண்ணது துதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
- ௩௩ கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா வினைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றேய்த் தடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றானி நரற்றிக்
- ௪௦ கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேரோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநெர்பு
- ௪௩ குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் ஈரையர் நெடுந்திரிக் கொளீ இக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
௫௦. நெடுநா வொண்மணி * கிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்
- ௫௩ பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க
டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன வினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவிங்கு செறிவுடை
- ௬௦ மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்

- புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
 திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ணா
 னெழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியு
 ௬௫ ஞடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்
 படம்புது * மிலேச்ச ருழைய ராக
 மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெருஅ
 தெமித்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
 பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
 ௭௦ பாம்புபதைப் பன்ன பளுஉக்கை துமியத்
 தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
 சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
 வைந்துணைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
 துண்ணு துயங்கு மாசின் தித்து
 ௭௫ மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
 முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடி துகினைந்து
 பகைவாரச் சுட்டிய படைகொ ணேன்விர
 னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
 யரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
 ௮௦ யின்றுயில் வதியுநற் காணு யெருழந்து
 நெஞ்சாற்றுப் படுத்த கிதைதபு புலம்பொடு
 நீடுகினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
 மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
 மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
 ௮௫ பாவை விளக்கிற் பளுஉச்சுட ரழல்
 விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
 முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
 யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பனன் டெடுத்தோ
 ளஞ்செவி கிழைய வாலின வென்றுபிறர்
 ௯௦ வேண்டுபுலந் கவரந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
 விசய வெல்கொடி யுயரி வலனோர்பு
 வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர

*மிலேச்சரென்றும் பாடம்.

செறியிலைக் காயா வஞ்சன பலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கூடு கோடற் குவிமுதை யங்கை யவிழ்த்
தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
க௦௦ வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்
துளைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப் பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்ததற்குப் பிரிந்து வருந்தணையும் ஆற்றியிரு வென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லையாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருடர முல்லை யென்று இச்செய்யுட்டு நப்பூதனார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தாயிற்று. * ‘தானேசேறல்’ என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

(குறிப்பு) முல்லைசான்றகற்பு-இருத்தல் அமைந்தகற்பு; முல்லை-இருத்தல். இனி முல்லைமலரைச் சூழிதற்கமைந்த கற்பெனினும் பொருந்தும்; கற்புடைய மங்கையர் முல்லைமலரைச் சூழிக்கொள்ளுதல் மரபு. இதுகாரணம் பற்றியே முல்லைக்கொடி கற்பென்று பெயர்பெறும். வருந்துணையும்-வருமளவும். ஆற்றியிரு-பொறுத்திரு. ‘தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணிய, வேளோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே’ என்பதன்பொருள்; தன்பகையை வெல்லுதற்குத் தானே செல்லுதலும் அவளோடு நட்புக்கொண்ட மற்றையோர் அவனுக்குத் துணையாகிச் செல்லுதலும் ஆகியஇருபகுதியும் அரசன் கண்ணவாம். எ-று, என்றது, பகைவரை அடக்குதற்கு அரசன் றானே செல்லுதலும் அவளோடு நட்புக்கொண்ட பிறர் செல்லுதலும் விதியாமென்றவாறு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றுளாய் தலைவியதுநிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாகவளைப் பெருமதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்

இனி, நேமியோடே வலம்புரிசையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்
களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகனையணைத்தகையிலே நீர்செல்ல
வென்றுமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

(கு-பு) மாவலி-ஓரசரன்; இவனிடம் திருமால் குறுகியவடிவத்துடன்
சென்று மூன்றழமண்கேட்டு உடன்பட்ட அவன் தாரைநீர்வாரத்தவுடனே
பெரியவடிவங்கொண்டு பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்தாரென்பது
புராணகதை; “கயத்தரு நறும்புனல் கையிற் றீண்டலும், பயந்தவர்களுமிகழ்
குறளன் பார்த்தெதிர், வியந்தவர் வெருக்கொள விசும்பி னோங்கினு, னுயர்ந்த
வர்க் குதவிய வுதவி மொப்பவே” (கம்பராமாயணம், வேள்விப்படலம், ௩௫)
என்பதனாலுமுணர்க. நேரி-சக்கரம்; சக்கரரேகை; வலம்புரி-சங்கரேகை;
இவை சிறந்த ஆடவர்களுடைய கையிலுள்ள உத்தம இலக்கணங்
கள்; இவற்றைப் பெற்றிருக்கின்ற கையென இயைத்தலும் பொருந்தும்;
“வலம்புரி பொறித்த உண்கை மதவலி” (சிந்தா.நாம. ௧௭௫). எனவும், “சங்க
லேகையுஞ் சக்ரலேகையும், அங்கையுள்ளன வையற்கு” (குளாமணி, குமார,
௪௫) எனவும் வருவனவற்றா லுணர்க. திருமால் முல்லைத் திணைக்குரிய தெய்
வம்; “மாயோன்மேய காடுறையுலகம்” என்பர்; (தொல். பொரு. ௧.)

4, 5. [பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவல நேர்பு, கோடுகொண் டெழு
ந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இமிழ் பனி கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு—
ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாக
வெழுந்த மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

(கு-பு -) மேகம் வலமாக எழுமென்றதை, “வையகம் பனிப்ப வல
நேர்புகளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென” (நெடுநல்
வாடை). என்பதனாலுமறிக.

5. உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி—பெய்யுங்கா
லத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவையுடைய
மேகம்,

மால் நீர் செல நியிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநியிர்ந்த தென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுகிமிர்ந்த மா
லென்று முரைப்பா.

(கு-பு) இப்பொருளுக்கு உலகம் வளைஇ-நியிர்மாலெனக்கூட்டுதல்
பொருந்தும்.

6. பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை—பெரிய மழையைப் பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (அடு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே முல்லைக்குரிய *காரும் மாலையுங் கூறினர்.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

(கு - பு) 'பெரும்பெயல் பொழிந்த' என்றதனற் கார்காலம் கூறப் பட்டது. கார்காலமும் மாலைக்காலமும் முறையே முல்லைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுமாம்.

7. [அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி:] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் எல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடைய பழைய ஊர்ப் பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலைவரேவலால் நற்சொற்கோடற் குரியோர்போய்,

(கு - பு) பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர். நற்சொற்கோடல் - நல்லநிமித்த மான வார்த்தையைக்கேட்டல்.

8, 11. [யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்பவி ழுலரி தூஉய்க் கைதொழுது, † பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப.]

8, 10. நறுவீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொண்ட நெல்லொடு தூஉய்—நநியபூக்களையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஒனசயினையுடைய இனமானவன்குள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்த்தபூவை நாழியிடத்தே கொண்டிபோன நெல்லுடனே தூவி,

10, 11. கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,

எல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருகினற் போர்செய்யவேண்டுதலின், அவனுட்டந்தணர் முதலியோரைத் தன்னாட்டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காதத்தற்கு மாகத் தன்படைத்தலைவரைநோக்கி அரசன் நிரையடித்தற்கு ஏவியவழி அவர் அவனாரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்திணையி

* “காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.” என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ஈ.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரையிலது; பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிரென்க.

யலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறேகூறினார். அது, * “வேந்த விடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.”, † “படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி” என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், “திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்தவீழ் தாடி - னரைமுதியோ னின்றனரை த்த நற்சொ-னிரையன்றி - யெல்லேநீர் வைய மிறையோற் களிக்ருமால் - வல்லையே சென்மின் வழி.” என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவர் இது கேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிசூழ் மண்ணசையால் மேற்செல்வ னென்பது. ஆண்டு ‡ “எஞ்சா மண்ணசைஇ” என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறிய வாரே ஈண்டுக்கூறினார். அது மேல், “முனைகவாந்து” (கக) என்பதனு ணணர்க.

(கு - பு) நாழி - அளத்தற்கருவிகளுள் ஒன்று. இகல்-பகை. அவனாடு - பகைவன்றேயம். அதனை - அப்போரை. நிரையடித்தற்கு - பசுக்கூட்டங் களை ஓட்டிக்கொண்டுவருதற்கு. ஆக்கம் - விருத்தி. “நேதுவிடு முனை ஞர்” என்பதன்பொருள்:—அரசனால் விடப்பட்டு முனைப்புலங்காத்திருந்த சேனைத்தலைவர், பகைநிலத்தேசென்று களவிலுலே பசுக்கூட்டத்தைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்ததலுடையதாகும் வெட்சித்திணை யென்பது. “படையியங்கரவம்” என்பதன்பொருள்:—நிரைகொள்ளுதற்கு எழுந்த சேனை படைவீட்டின் புறத்தேசெல்லுதலானுண்டாகும் ஒசையும், அங்ஙனம் எழுந்த சேனைவீரர்போய் இரவில் நற்சொற்கேட்டலும். ‘திரை கவுள்’ என்னும் செய்யுட்குப்பொருள்: திரை கவுள் - சுருண்ட கண்ணத்தையும், வெள் வாய்-வெள்ளியவாயினையும், திரிந்து வீழ் தாடி-முறுக்குண்டு வீழ்ந்த தாடியினையும், னரை-நரையையுமுடைய, முதியோன்—, நின்று உரைத்த நற்சொல் - நின்று சொல்லிய நன்னிமித்தச்சொல்லானது, நிரை அன்றி - பசுக்கூட்டத்தை அளித்துவிடுவதல்லாமல், நீர் எல்லை வையம் - கடலை எல்லையாகவுடைய பூமியையும், இறையோற்கு அளிக்கும்-அரசனாக், குக் கொடாநிற்கும்; ஆதலால், வல்லை நீர் வழி சென்மின்-விரைவாக நீர் வழியிற் செல்லுவீராக. எ - று. வஞ்சிமாலையைச் சூடுதல் பகைமேற் செல் வோர் தொழில். “எஞ்சா மண்ணசைஇ” என்னும் சூத்திரம்: “எஞ்சா மண்ணசைஇ வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுகத் தலைச்சென் றடல்சூறித் தன் றே.” இ . ன். எஞ்சா மண் னசைஇ - குறையாத பூமியைவிரும்பி, அதனால் அஞ்சுகத் தலைச்சென்று - அங்கே வாழ்வோர்களுக்கு அஞ்சதலுண்டாகும் படி அக்காட்டிடத்தேசென்று, வேந்தனை வேந்தன் - ஒருவேந்தனை மற்றொரு வேந்தன், அடல் சூறித்தன்று - அடுதலைக்கருகியது வஞ்சித்திணை. எ - று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௨.

†	”	”	”	௩.
‡	”	”	”	௭.

12. 18. [சிறுதாம்பு தொடுத்த பசிலைக் கன்றி. னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா, ணல்ல நல்லோர் வாய்ப் புள்:]

17, 18. நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல்,

13. 14. ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதியின் மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கைய ளாய்வின்று,

12, 13. சிறு தாம்பு தொடுத்த பசிலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் கோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தை யுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண்ணாதுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப் பார்த்து,

14, 15. கைய கொடுங்கோல் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத் தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னே நின்று செலுத்தலைச் செய்கையினாலே,

16, 17. தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்— நிரம்பமேய்ந்து, நம்முடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவரெ ன்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாங்கள் கேட்டோம்;

(கு - பு) தாயரென அஃறிணை உவப்பின்கண் உயர்நிணையாகவந்தது,

17. அதனால்—அவள் கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18. 20. [தெவ்வர், முனைகவர்த்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்த்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து வருதல் வாய்வது—மத்தலை வர் வஞ்சிமுடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின் அவ ரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இங்ஙனந் தாம் எடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்தவருவாரென்று நாம் கருதிய தன்மையிலே அவர் நின்றலுண்மை,

18. நல்ல—அவர் அங்ஙனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்தற்குக் காரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

20, 21. [நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென:] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வம் களை என—மாமைநிறத்தையுடையோளே, நீ நின் மனத்தொழற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப்போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுக்குறிப்பறித்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தமொற்ற மென்றார்.

(கு - பு) மாமைகிறம் - நானுரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றகிறம், “நீர்வள ராம்பற் றாம்புடைத் திரள்கா, னுருரித் தன்ன மதனின் மாமை” என்பது நற்றிணை, சு.

பெருமுதுபெண்டிர், (கக), நல்லோர் (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த்தொழுது (க௦) விரிச்சிறிற் (கக) அவர்கேட்ட நன்னர் (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய்மகள் (கங) கையளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனோக்கித் (கஈ) தாயர் இன் னே வருகுவரென்போளுடைய (கஈ) நன்மொழியாக யாங்கள் கேட்டனம்; அதன்கருத்தால் (கஎ), தலைவர் வருதல் வாய்வது (உ௦); நல்லகாரியம் (கஅ); மாயோய் (உக), நீ நின் (உ௦) பருவரலெவ்வங்கனையென்று கூற (உக) அது கேட்டு நீடுநினைத்து (அஉ) என்க.

இங்ஙனம் பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவரவருவாராதல் வாய்வது; நின் எவ்வங் கனையென்று பல்காலும் ஆற்றவிக்கவும் ஆற்றாளாய்த் துயருழந்து (அ௦) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த் தும் (அங) நெடுங்கெகிழ்ந்து (அச) கிடந்தோள் (அஅ) எனப் பொருள் கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தந் பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது பிரியா னென்பதூஉம், அவன் குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்த மிகுமென் பதூஉம், அது பாலையாமென்பதூஉம், அவ்வாற்றாமைக்கு இரங்கல் நிகழ்ந் தால் நெய்தலாமென்பதூஉம் நூற்கருத்தாதலுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து:] காட்டவும் காட் டவும் கலுழ்சிறந்து காணுள்—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்துக் காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல்சான்ற மாற்றார் பெருமை கூறிக் காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற் கலக்கமிக்கு இவை அர சற்குவேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவர்,

(கு - பு) இவை - பகைமேற்செலவும் போர்முதலியனவும்.

23. பூ போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப—பூப்போலும் மையுண்கண்கள் தாரையாகச்சொரியாது தனித்து வீழ்கின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

24. கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுகுழ்த் அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. சேண் நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் ஏருக்கி—தூரியநிலத்தே நாறு கின்ற பிடவமோடே ஏனைப் பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

(கு-ப) பிடவம்-ஒருவகைச்செடி.

26. வேடு புழை அருப்பம் மாட்டி—பசைப்புலத்துக்குக் காவல்களாகவிருக்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய புழைகளையுடைய அரண்களையுழித்து,

(கு-பு) வேடு - வேடச்சாதி. புழை-சிறியவாய்கள். அருப்பம்-அரண்.

26. 27. [காட்ட, விடுமுட் புரிசையேமுற வளைஇ.] காட்ட முள் இடு புரிசை ஏழுற வளைஇ—காட்டின்கண்ணவாகிய முள்ளாலிடுமதினைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரிபடும் நீரின் பரந்தபாடி—திரையொலிக்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெறாது (ஈ) என்க.

(கு-பு) 'பரந்த பாசறை' எனவும் பாடம். (உச-உஅ) 'கான்யாறு... .. பாடி'-என்பது, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ஈக-ம் சூத்திரம், நச்சினூர்க்கினியருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உடு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடியென்க.

29. உலை கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவெய்ந்த கூரை ஒழங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

30, 31. கலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண்யானை—நாற் சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

(கு-பு) கதுப்பு-கன்னம்

32, 33. [ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்தியாத்த, வயல்விளையின் குள குண்ணாது.] ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர்மிடைந்து யாத்த இன்னுளகு உண்ணாது—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலே விளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப் பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாலியையும் இனிய * அகிமதூரத்தழையையும் தின்னாமல்,

(கு-பு) யாத்தவற்றையும் குளகையுமென்க.

33, 34. துதல் துடைத்து அயிலுனை மருப்பில் தம் கையிடை கொண்டென—அவற்றாலே தம்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தம்கையிடத்

* அட்டிமதூரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

தே கொண்டுநீன் நனவாக,

(கு-பு) ஏறட்ட—ஏற்றிக்கொண்ட.

35, 36. [கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர்களு
ளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றி கவைமுன்
கருவியின் கவளம் கைப்ப—வடமொழியை அடியிலேகல்லாத
இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக் கற்றுப் பலகாற்
சொல்லிக் கவைத்த முன்னையுடைய பரிக்கோலாலே கவளத்தைத்
தின்னும்படி சூத்த,

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொரு தொழிலைக்கல்லாத
இளைஞரென்றமாம்.

(கு-பு) கவைமுட்கருவி யானையையடக்கும் கருவிகளுள் ஒன்றென்ப
தை, “குவிமுட்கருவியுங்கோணமுங் கூர்நனைக், கவைமுட் கருவியு மாகிக்
கடிகொள்” என்னும் மணிமேகலையாலு முணர்க. யானைப்பேச்சுக்கள் : அப்
புது அப்புது, ஆதி ஆதி, ஐ ஐ என்பன ; ‘அங்கையந் தலத்தினு லப்புதாநை
யெனக், கொங்கலர்க் கண்ணியான் கொம்மைதான் கொட்டலும், பொங்கிய
வுவகையிற் பொலிந்துமாக் களிநவன், நங்கிய பயிர்த்தொழி நடக்கையாற்
செய்ததே” என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளா லுணர்க. பரிக்கோல்-குத்
துக்கோல். கைத்தல்-செலுத்தலென்றமாம் ; நுகமின்றி விளக்கைத்து”
என்பதா தீருவாசகம்.

37, 40. [கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப
நற்போ, ரோடா வல்விற் றாணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங்
கிருக்கை:]

40. கூடம் குத்தி கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களை நட
டிக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,
என்றது படங்குகளை.

(கு-பு) படங்குகள்-கூடாரங்கள்.

37, 38. கல் தோய்த்த உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசைநிலை
கடுப்ப—துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்கையுடைய
முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்த உடையினை இட்டு
வைத்த தன்மையையொக்க,

38, 39. நற்போர் ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற
போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவிலைச் சேரலுன்றி
அதிலே தூணிகளைத் தூக்கி,

41. பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறி
கோல்களையுமுன்றி,

பூந்தலை, விகாரம்.

41. கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையாகக் குத்தி,

(கு - பு) கிடுகு - சட்டம்.

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்ஙனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணே தங்களுக்கு அரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட,

கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (சு) நாற்றிக் (கூ) குத்தி நிரைத்து (சக) வாங்குவில்லரணமென்க (சஉ).

43. வேறு பல் பெரும்படை நாப்பண்—மொழிவேறுபட்ட பலவாகிய பெரிய படைக்குகடுவே,

(கு - பு) வேறுபல்பெரும்படை - வேறுவேறுபாஷைகள் பேசப்படும் காகிகள் பலவற்றிலிருந்து வந்தசேனை.

43, 44. [வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநேர்பு:]

43, 44. வேறு ஓர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோலியாக எல்லாரு முடம்பட்டு,

44. நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனே பண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிறையைவளைத்து,

கண்டம் - அகமுபயர்.

(கு - பு) மகிட்டிறை, கண்டத்தினாயெனவும் பல்வண்ணத்தினாயெனவும் வாழங்கும்; “பட்டியன்ற கண்டத்தினாவளைத்து” என்னும் சிந்தாமணிச்செய்யுளாலும், அதுனாயாலுமுணர்க.

45. குறுந்தொடி முன்கை கூந்தல் அம் சிறுபுறத்து மங்கையர் (சஎ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலகைந்து கிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறிய முதுகினையுமுடைய மங்கையர்,

46, 47. இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஓள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற்பூண்ட மங்கையர்—இரப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாளை விரவினநிறத்தினையுடைய கச்சினலே பூண்ட மங்கையர்,

(கு - பு) ஆசு - வாளின் பிடி.

48, 49. நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரி கொளீறு கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்டுள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தொறும் தம்கையிற்பத்தத்தைக் கொளுத்த,

50. நெடுநா ஒண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய காக்கினையுடைய

ஒள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுயாமத்தும்,
கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.
இனி, யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின்
மணியோசை அடங்கிய நடுகளென்றமாம்.

(கு - பு) வீடுகளில் வேலைகளாய்ந்தபின்பு மணியை அடித்துவிடும்
வாழக்கமுண்டென்பது, “நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட”, “யாமங்
கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும்” என்
னும் நற்றிணைச்செய்துக்களாலும் அறியப்படுகின்றது.

51, 52. அதிரல் பூத்த ஆடு கொடி படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு
அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய
சிறுதுறுகள் தவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு
அசைந்தாற்போல,
சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

(கு - பு) புனலிபூத்த சிறுதுறுக ளென்க, புனலி - ஒருவகைப்பூங்
கொடி; பழைய நூல்களிற் காணப்படுகின்றது. சிறுதுறுகள் பெருமூதாளர்
க்கு உவமம்.

53, 54. துகில் முடித்து போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடை பெரு மூதாளர்
வழம் குழா—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரினையும்,
பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்
ந்துதிரிய,

(கு - பு) மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு (தலைக்குட்டை). அனந்தர் - தூக்க
மயக்கம். மெய்காப்பாளர் - அரசன் சரீரத்தைப் பாதுகாப்பவர்கள்.

55, 56. [பொழுதாளர் தறியும் பொய்யா மாக்க, பொழுதுகாண் கையர்
தோன்ற வாழ்த்தி:]

55, 56. மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக்காண்கையர்—அறி
வில்லாதோருடைய வாழ்நாளே இத்துணையென்று அளந்தறியும்
பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

(கு - பு) மாக்கள் - விதி விலக்கு அறியாதவர்கள்; “கையறியா மாக்
கள்” என்பது நாலடியார்.

56. தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

57. எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்—கிரையெறிநின்ற கடல்
சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

57, 58. நின் குறநீர்க் கன்னல் இளைத்து என்று இசைப்ப—கிடாரத்து
நீரிலேகாண்கின்ற கிணது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை
இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

(கு - பு) ஞாநீர்க்கன்னல் - நாழிகைவட்டில்; "ஞாநீர்க் கன்ன லெண்ணுந் ரல்லது, கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாய்தலின்" என்பது அந் நானூறு, சக. அரசனுக்கு நாழிகை அறிவிப்போர் நாழிகைக்கணக்கரென வும, கழிகையாளனவும் கூறப்படுவார்; (சிலப்பதிகாரம், ௧௧௨-ம் பக்கம் பார்த்து)

59. [மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை:]

59. மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

59. மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி வடிம்பு தாழ்ந்தபெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

(கு - பு) ஆண் உடையையும் புடைவையென்பது பண்டைக்கால வழக்கு.

60. மெய்ப்பை புக்க லெருவரும் தோற்றத்து—சட்டையிட்ட அச்சம் வருந் தோற்றரவியையும்,

(கு - பு) தோற்றரவு - தோன்றுதல்.

61. வலி புணர் யாக்கை—இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையுமுடைய,

61. வன்கண் யவனர் - தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

62. புலித்தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில்—புலிச்சங்கிலிவிடப் பட்ட கைசெய்த மாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

63, 64. திரு மணி விளக்கம் காட்டி திண்ணாண் எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை எரிய வைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற்றிரையைவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

65, 66. [உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்பு கு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவிலையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லும் சட்டையிடும் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துநிய,

உரையா நாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு,

(கு - பு) சரவாசிகள் - சரித்துக்கொண்டே வசிப்பவர்கள்; இப்பெயரை அசாரவாசிகளென்றுங் கூறுவர்; ஊமைகளைப் படுக்கையறையின் வாயிலிற் காவலாகவைத்தல் மரபு. பண்டைக்காலத்தில், மிலேச்சர்காவலாளராக வைக்கப்படுதலை, "செங்கட் புன்மயிர்த்தோறினா செம்முக, வெங்க

னோக்கிற்குப்பாய மிலேச்சனைச்செங்கட்டி விழியாத்தெழித்தான்” என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளாலு முணர்க.

67. மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மன மறியாமல் மிகுச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக் கம்பெறாமல்,

(கு - பு) நச்சுதல் - விரும்புதல்.

68, 69. எடுத்து எறி லெகம் பாய்தலின் புண்கூர்த்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ)—ஒச்சிவெட்டுகின்ற வாளுழந்துகையி னுலேபுண்மிக்குப் பிடித்திரனைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

(கு - பு) ஒச்சி - உயர்த்தி. பிடி - பெண்யானை. வேழம் - இங்கே ஆண்யானை.

69, 70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியு]வேழத் துப் பருஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமியு—யானையினுடைய பரிய கைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதை ப்பிணையுடையவாக அற்றுவீழும்படி,

(கு - பு) யானைக்கைகளுக்குப் பாம்பு உவமையாதல், “யானைதன், வாய்நிறை கொண்ட வலி தேம்பு தடக்கை, குன்றுபுகு பாம்பிற்றேன்றும்” என்னும் அகப்பாட்டாலும் உணரப்படும்.

71, 72. தேம்பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி சோறு வாய்த்து ஒழிந் தோர் உள்ளியும்—தேன்பரக்கும் வஞ்சிமாலேக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப் பட்ட வீரரை நினைத்தும்,

(கு - பு) செஞ்சோற்றுக்கடன் - செவ்விய சோற்றை அளித்தவர்க ளுக்குச் செய்யவேண்டிய உரிமை; அஃதாவது உண்டவர்கள் தம்மைப் பாதகாத்தோர் பொருட்டு உயிர்விடுதல்; “குஞ்சொந் தலையடுத்துக் கூந்தன் மாக் காலணியாச் செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கிச்சினவுவாள் பிடித்துடுத்த, பஞ்சிமேற் கிடந்தடைஞான் பதைத்திலங்கக் கிடந்தாரை; யஞ்சிப்போந் தினையோ டோரிநின் நலறமே” (சிந்தாமணி), என்பதனாலும், “செஞ் சோற்றுக் கடனின்றே கழியேனாகில்” (பாரதம்) எனபதனாலுமுணர்க.

72— 74. தோல் துமிபு வைதுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவி சாய்த்து உண் னாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரிய முனையினையுடைய அம்புகள்வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசா ய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்தும் குதிகைகளை நினைத்தும்,

(கு - பு) பக்கரை - தோலாற்செய்த கலினை (ஜேனம்) முதலியவை.

75, 76. [ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ்
சேர்த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை கடகம் முடியொடு
சேர்த்தி—ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகை
யிற் கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,
என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

76. நெடிது நினைந்து—இப்படைநொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு
பொருமென்று நெடிதாகநினைந்து,

77. பகைவர் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்—பகைவரைக்
கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டி
வென்று (அக) என்க.

(கு - பு.) விரல், ஆகுயெர்.

78. நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி—தனக்கு எக்காலமும்
விளக்கந்தங்கும்வஞ்சியை நன்றாகிய வெற்றிலைபெறத்திருத்தி,

79. அரசு இருந்து பனிக்கும் பாசறை—பகையரசிருந்து நடுங்கு
தற்குக்காரணமான பாசறை,

79. பனிக்கும் பாசறை, * 'நோய் தீருமருந்து' போனின்றது.

(கு - பு) நோய்தீருமருந்து - நோய்தீர்தற்குக்காரணமான மருந்து.

79 முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசு முழ
ங்கும் பாசறை,

80— 84. [இன்றியில் வதியுநற் காணு யெருழந்து, நெஞ்சாற்றுப் படுத்த
நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்
தியு, மையல் கொண்டு மொய்யெனவுயிர்த்து, மேவுறு மஞ்
கையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்த்த:]

80. வதியுநன் இன்றியில் காணு—தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை
இனியதயில் கொள்ளுதலைக் காணுளாய்,

81. நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சம் தான்
போகின்றவழியிற் செலுத்ததலால் தனக்குண்டான தனிமை
யாலே,

இது † “நிகழ்த்தது நினைத்தற் கேதுவு மாரும்” என்பதாம்.

81. நிறைதபு புலம்பு—தனதுநிறைகெடுத்த தனிமை,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கல், உரு.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சுரு.

82. நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரித்தாலன்றி இவ்வரசியல் நிகழா
தென்று நினைந்து,
82. ஒடுவனை திருத்தியும்—கழலுகின்றவனையைக் கழலாமற் செறித்தும்
83. மையல் கொண்டும்—மயக்கங்கொண்டும்,
83. ஆய்யென உயிர்த்தும்—விரைய நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டும்,
84. எவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்த்து — அம்பு தைத்த
மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்த்து கண் புலம்புமுத்
துறைப்ப (உரு) எனக்கூட்டுக.
80, 82. தயருழந்து தேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று
இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,
85. பாவை விளக்கில் பருஉச்சுடர் அழல — பொற்பாவை எத்திநின்ற
தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,
விளக்கு - ஆகுபெயர்.
(கு - பு) பாவை விளக்கு - பிரதிமைத்தீபம். தகளி - அகல்.
86. இடம் சிறந்த உயரிய எழுநிலை மாடத்து—தனக்குள்ள இடமெல்
லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலை
யினையுடைய மாடத்திடத்து,
87. முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி—* மூட்டுவாய்
களினின்றஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட
அருவிகளினுடைய,
(கு - பு) மூட்டுவாயென்றது, கூடுவாய் மூலையை.
88. இன் பல் இமிழ் இசை ஒர்ப்பனள் கிடந்தோள்—இனிய பலவாகிய
முழங்குகின்ற ஓசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம்
பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன் வரவினை
யே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,
89. அஞ்செவி நிறைய ஆலின—அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்
தன;
(கு - பு) அகம் செவி - உட்செவி
89—91. [வென்றுபிறர், வேண்டுபுலன் கவர்த்த கீண்டுபெருந் தானை
யொடு, விசயம்:]
89. வென்று—வெட்டிவென்று,
89, 91. பிறர் வேண்டு புலம் கவர்த்த விசயம்—பகையரசர் எக்காலமும்
விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

* கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

90. ஈண்டு பெருந்தானையொடு—திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,
அரசன் விளைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தாளுகலின், அது
கேட்டுவருகின்ற படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தானை
யென்றார்.
91. வெல்கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை
எடுத்து,
- 91, 92. வலன் ஏர்பு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொம்
பும்சங்குமுழங்க,
- (கு—பு) ஏர்பு—எழுந்து; வலன் நேர்பு எனப் பிரித்தலுமாம்.
- 92, 93. அயிர செறி இலை காயா அஞ்சனம் மலர—நுண்மணலிடத்த
னவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல
அவிழ,
- (கு—பு) காயா—ஒருவகை மரம். அஞ்சனம்—மை.
94. முறி இணர் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையும் கொத்
தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொண்ணைச்சொரிய,
95. கோடல் குவிமுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமுகை
கள் அகங்கைபோல விரிய,
- (கு—பு) கோடல்—வெண்காந்தள். முகை—அரும்பு. அகங்கை—உள்ளங்கை
96. தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிநிறைந்த தோன்றி
உதிரம்போலப் பூப்ப,
- (கு - பு) தோன்றி - செங்காந்தள்.
97. கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற்
பெருவழியிலே,
- 98, 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வாகிற், நிரிமருப் பிரையொடு
மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களில்:]
98. வானம் வாய்த்த வாகு—மழைவேண்டப் பெய்தவாகு,
- 100, 98. எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு சதிர் வர
கில்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை
சிறுதுவலைபைப்பொழியும்முன்பு எந்தோடங்குந் திங்களிலே வளை
கின்ற கதிரையுடைய வாகிடத்தே,

99. திரி மருப்பு இரையொடு மடமான் உகள—முறுக்குண்டுகொம்
பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்
துள்ள,

(கு - பு) மடப்பம் - அறியாமை, இளமை. மான்-பெண்மான்.

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்ததிரியு
மென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கையிருதி
கூறிற்று.

மலரக் (கூ) கால (கூ) அவிழப் (கூ) பூப்ப (கூ) உகளக் (கூ)
காணத்தியபெருவழி (கூ) என்க.

இளை எல்லாம் வேட்கைவினைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால்
முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

(கு - பு) வள்ளி - வள்ளிக்கிழங்கு-

102. துணை பரி தூக்கும் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை
அதனானமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடையாராய்
வந்தவருடைய,

என்றது:—* “வினையிற் பிரிந்தோன் மீண்டவரு காலே, யிடைச்சர
மருங்கிற் றவிர்த லில்லை, யுள்ளம் போல வற்றுழி யுதவும், புள்ளியற்கலிமா
வுடைமையான.” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

(கு-பு) ‘வினையிற் பிரிந்தோன்’ என்பதன்பொருள்: யாதானும் ஒரு
செய்வினையிடத்துப் பிரிந்த தலைவன் அதனைமுடித்து மீண்டவருங்காலத்து,
எவ்வளவுகாததூரம் இடையிட்டதாக இருந்தாலும் அவ்விடையின்கண்ணுண்
டாகிய அருவழியிடத்துத் தங்கி வருதலில்லை; உள்ளம் நெடுந்தூரமான
இடத்தை ஒரு கணத்திற் செல்லுமாறுபோலத் தலைவன்மனம் சென்றுற்ற
விடத்தே ஒருகணத்திற்சென்று உதவிசெய்யும் பறவைகளைப்போல நிலத்
தைத்தீண்டாத செல்லுதலையுடைய செருக்குற்ற குதிரையையுடையானாத
லால். எ-று. உடைமையால் தவிர்தலில்லையென்க.

103. வினைவிளங்கு நெடுந்தேர்பூண்டமாவே—தான் எடுத்துக்கொண்ட
வினை எக்காலமும் விளங்கும் நெடுதாகிய தேரைப்பூண்ட
குதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வதிக்கின்றவனை இன்றுயிலைக்காணளாய் (அ)0
நெஞ்சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (அ)1 ஒடுவனை திருத்தியும் (அ)2 மையல்
கொண்டும் உயிர்த்தும் (அ)3 நடுங்கி நெகிழ்ந்து (அ)4 பூப்போலுண்கண்
புலம்புமுத்துறைப்ப (அ)5 அதுகண்டுதவருமுந்த (அ)6 தேற்றியும் (அ)7
வற்புறுத்திப் பிரிதல் வேண்டுமெனக் கருதிக் காட்டவங் காட்டவங்காளுத

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், 6௩.

வன் (உஉ) பெருமுதுபெண்டிர் (கக) எவ்வம் களையெனக்கூற (உக) அது கேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மையில் (க) இட்டகூடர் அழலாநிற்க (அடு) இமிழிசை ஓர்ப்பணள் கிடந்தோளுடைய (அஅ) அஞ்செவி கிறைய (அக), பார்தபாடியிலே (உஅ) அரசிருந்து (எக) ஒருகை பள்ளியொற்றி ஒருகை (எடு) முடியொடுசேர்த்தி (எஉ) வேழத்தை (கக) யுள்ளியும் (எஉ) மாவைச்சிந்தித்தும் (எஅ) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (எஉ) நினைந்து (எக) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (எக) பெரும் படைநாப்பண் வேறோர் (சக) அகம் நேர்பு கண்டங்கோலி (சஅ) யவனர் (சக) புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (கஉ) பொழுதளந்தறியுந் (இடு) காண்கையர் (இச) கன்னல் இளைத்தென்றிசைக்கையினாலே (இஅ) மங்கையர் (சஎ) திருமணிலி ளக்கங்காட்டி (கக) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (கச) னோயர் கவளங்கைப்பச் (கச) சுரையர் (சஅ) மாட்டப் (சக) பெருமுதாளர் மெஞ்சூழ (இச) மிலேச்சர் உழையராக (கக) ஒண் மணிசிழற்றிய நடுகளினும் (இடு) மண்டமர் நசையார் கண்படைபெறு திருந்து (எஎ) மற்றைநாட் படைகொணோன்விரலாலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத்திப் (எஅ) பிறர் (அக) வேண்டிபுலங்கவர்த்த (கடு) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயிரிக் (கக) காடுபிறக்கொழியப் (கடுக) பெருவழியிலே (கஎ) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (கஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (கடு) அண்பரிதரக்குஞ் செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய (கடுஉ) தேர்பூண்டமா (கடுஉ) ஆலின (அக) வென வினைமுடிக்க.

* “செலவிடையழுங்கல் செல்லாமையன்றே, வன்புறை குறித்த தவிர்த்தியாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

(கு - பு.) இதன்பொருள்: செலவு இடை அழுங்கல் - தலைவன் கருதிய போக்கினை இடையிலே தவிர்த்திருத்தல், செல்லாமை அன்று - பிரித்துபோதில் ஆற்றாமைக்கன்று; வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி ஆகும் - தலைவியை ஆற்றவித்துப் பிரிதற்கு தவிர்த்த தவிர்ச்சியாகும். எ -று.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனைபோர் கூறும்பொருளாக இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வானிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்றதமதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

- க. வண்டடை கண்ணி வளர்ச்சி வானெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ-தென்றுகொல்
கன்மெடுத் தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுஞ்ஞக்
குன்மெடுத்து நின்ற நிலை.
- உ. புணையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் நிண்டேர்
துணையுந் துணைபடைத் துன்னார்-முணையு
ளடன்முகந்த தாணை யவர்வரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

